

ыхъ) искать съ рускихъ языкъ выкладывать и за помощью книжокъ, писанныхъ по руски — выдающи чистоты русского языка въ серединыхъ школахъ, чтобы его не переработано на российской, — даючи Русинамъ повну свободу духовного развою, а наставть попираючи всѣ усилия, зверней до поднесена правдиво рускую словесности, оставляючи якъ доси (отже вже не повину!) свободу уживанія руского языка въ публичномъ жити: словною доперва половина нашего обозрѣнія. Друга половина сен задачѣ есть, жаль сказать, — борба, консеквентна, рѣшучи, ведена всѣми возможными легальными средствами противъ тѣхъ, что зъ Руси... хотятъ зробити Россію". Се програма Реформы ѿдо згоды же Поляками а Русинами.

Зъ всѣхъ польскихъ газетъ найходиться повитая "Крашанку" краковскій Сзас, справедливо закидочи еи недостату ясности и практичныхъ выводовъ. Звергаючись до вытави згоды такъ пише Сзас: "Противъ перед судовъ, пристрастей, клеветъ, темноты, треба поставить правду, а сено правдою есть, что спасеніе Руси въ на Всходѣ, въ на Півночи, але въ си опирто о Захѣдѣ, ѿ въ тѣмъ почивас порука еи быту въ самостїбности народной, отже и згоды съ Поляками, и ѿ тѣлько захѣдна цивилизація може перенітии "дзвѣлы, ѿто розирають теперъ одинъ одному груди до самого серца" въ два народа, ѿто подадутъ себѣ руки.

Наведений отзыи галицко-польскихъ газетъ показують, думаемо, доволѣ наглядно, сколько недорозумѣнія, суперечностей и неясностей натовились въ польской праѣ не тѣлько ѿ того, ака має бути згода и яке уладженіе межинародныхъ отношеній межи Русинами а Поляками, але наставъ ѿдо самога понятія такъ званои "рускии справы" и ѿто до методы еи трактованія.

(Далѣше буде.)

ДОПІСЬ.

Зб Львова.

(oo) (Macierz polska.) Сими днами обѣѣстали польскій дневники листъ фундаційный "Macierz polskie". Підѣла сего листу фундаційного почивас цѣль "Macierz" въ тѣмѣ, ѿто "ширити просвѣту народниу (o swiat  na rodu)" въ тѣхъ верствахъ сусѣдности, въ которыхъ еи потреба окажеся найпильнѣшою." Желѣзный капиталъ "Macierz polskie" выполнить 20.000 рублей, але уважаючись яко ненарушимый желѣзны фондъ. Чистый доходъ въ сего капитала має оберратися "na wydawnictwa ludowe w najwzgлiewie zwanemъ tego sowa". До цѣлій фундаціи не належить выдаванье политичныхъ брошуръ. Языкомъ выдавництва "Macierz" ѿть изъѣзъ польской, а възѧдно рускїй, икъ уживасъ рускїй въ вѣхѣдѣ Галичинѣ. Кураторомъ фундаціи ѿсть Іосифъ Игнатій Крашевскій. Всѣ цѣла фундаціи, а именно такожъ выдавництва, веде выкупуюча рада въ сѣмъ членовъ именованыхъ черезъ куратора. Выкупнуюча рада може собѣ добирати стаѣныхъ, або хиливыхъ дорадниківъ. Надѣ справами фундаціи наглядѧ наадворна рада, вложена въ трехъ членовъ, первѣстно именованыхъ черезъ куратора. Мѣсцемъ пробуванія "Macierz polskie" ѿсть мѣсто Львовъ.

Галицко-польскій дневники дуже тѣмъ огорчились, ѿто Русини недогѣрчично, а наставъ неприхильно повитали се вдвигненіе "Macierz polskie" на Руси. Мы вновь дивуемся, ѿто польскій дневники тѣмъ такъ дуже огорчились. Колибы бтношени межи Поляками а Русинами були инишъ бтъ дотеперѣшнихъ, тѣкъ дуже розъяреныхъ, колибы можна мати якъ слабу поруку на те, ѿто фундаторамъ ходить о правдину просвѣту и науку, а не о польонизацію Руси, коли бъ можно повѣрить, ѿто тѣ фундаторы хотить спрадѣ власадити Русина ѿть на шаромъ єбнци у стола европейской просвѣты и науки, — то певно ѿто инакиши повитали бъ мы вдвигненіе сен институції. Правдива наука и просвѣта заробно дорога вѣмъ добромысличимъ. Але въ тѣмъ бѣда, ѿто цѣла дотеперѣшна минувшиество, цѣле дотеперѣшне поступованье галицкихъ Поляковъ наглядомъ Русиновъ, вѣтъ отзыи ихъ гласти и ихъ легко вдогадливъ задушевни пляны выказываютъ зовѣмъ ѿто иншого. Не заиде туть Русинъ хочбы й на шаромъ єбнци

до богатого стола панськои просвѣты, а то чутъ ѿто убрать изъ паньку либерю, ѿто пильно и вѣрою второжити у панькои порога за марию окружныи ласоющыи... Коли бъ "Macierz polska" стояла на миролюбивѣ посерединѣ становищу мѣжъ обома народами, она бъ не звала себѣ выключно польскою, не перечила бъ существованіи руского народа, не загортала бъ ѿто пѣдь имено "люди" въ амальгамуючї пшакотско-польской котель Люблинской унії. Може мы помышлемо, може за далеко посуваемо, але попаривши тысячу разъ на горячихъ солодощахъ, заманчиво подаваныхъ, досѣдченый Русинъ недогѣрчично кухає въ тысячачнѣй и першій разъ на тѣкъ же ласоющѣ. Для чотохъ се "Macierz polska", коли она має бути зарбно польскимъ якъ и рускимъ розсадникомъ науки и проекты, а не тенденційной польонизації? Що ѿто значить "o swiat  na rodu" руского "люди"? И чого она має перекидатися ѿто версты до версты, ѿто мѣщи на мѣщѣ — где "o ka e si  jej rotrzeba na jajlnejsza"? Чи ѿто не ясно сказано? Мы знаємо не бтъ инишъ, а ново пыданій черезъ Польбіть "рускии книжочки" показали икъ намъ дорогу, до чого се все простує. Отгравати комедію — тутъ зовѣмъ алишно. "Przewaga nasza", сказаю недавно Dzien. pol., "tak pod wzgl dem materialnym jak moralnym (?) jest dla niej (Rusi) pog ebiaja a. Чому же не выступити съ "otwarta przylbiec", якъ пристоять на рицаринъ? Се будобы бодай гонорово. Підеступність, якъ и приватність, такъ и въ публичномъ жити, не може бути оправдана, особливо коли она посигає на найвыше добро народа: на єго національне существование.

(Святкованіе столѣтніи рѣчнице знесенія неволѣ цѣсаремъ Іосифомъ II.) Въ селѣ Торки, сокальского повѣта, где недавно заложена читальня дуже хорошо розивася, обходило се товариство въ Томину недѣлю 4 с. м. музикально-декламаторскимъ вечеромъ дуже торжественно столѣтніи рѣчнице знесенія неволѣ 6. п. цѣсаремъ Іосифомъ II. Програма на сені вечерь була слѣдующа: 1. Прийтъ, бтограла музика. 2. Встутина бесѣда, бтчитаніе Н. Б., предсѣдатель читальнѣ. 3. Имінь народний, бтепѣніе мѣшаный хоръ (хлощѣніе и дѣвѣчать) въ супронодѣ музики. 4. Декламація "Всѣмъ вами звѣтно", выголосинъ В. К. 5. "Станьмо дѣти рускимъ славы", бтепѣніе хоръ. 6. "Цирымъ Русинамъ", декламація, выголосинъ Н. Б. 7. "Дай дѣчини намъ шампана", бтепѣніе хоръ. 8. "Іванъ Підкова", выголосинъ В. Н. 9. "Кованъ пана не знайть вѣка", бтепѣніе хоръ. 10. "Русь въ роцѣ 1876", выголосинъ В. Н. 11. "Послухай гласть", хоръ. 12. Прощающее слово, выголосинъ В. К.

Вечерь сей отбуви въ просторій комната читальнѣ въ домѣ ч. Василя Барановскаго, который бѣзплатно отступинъ одну комната на читальню. Гості прибуло на сені вечерь дуже численно. Кромѣ гостей въ сего села прибули такожъ численно селяни въ сусѣдныхъ селѣ. Видко було такожъ мѣсцевого пароха о. Я. Корчинскаго съ родиною и начальство громады. Комната була гарно пристроена цѣлтами и рясно освѣчена. Устроившемъ комната якъ и въ загѣ цѣлого вечера занялась сама молодѣжь, которая під часъ самого вечера представляла дуже гарный видъ. Всѣ старшіи и молоды були въ святочныхъ одежахъ. Коло години 8 вечерь, коли цѣла комната була переповнена, розпочала сельска музика після программы вечерь, бтограни привѣтъ. Оттакъ выступинъ предсѣдатель читальнѣ и управитель хору Н. Барановскій, сынъ начальника громады и привитанъ короткою бесѣдою вѣоружныхъ, выскажавши цѣль сего торжественнаго вечера. По тѣмъ бтепѣніе хоръ, вложеній въ хлощѣніе и дѣвѣчать, имінь народный. Треба внати, ѿто въ Торкахъ за стараньемъ о. Я. Корчинскаго вже бтъ кѣлькохъ лѣтъ находится спѣвъ музикальный, кого выучивъ п. Горецкій. Молодѣжь тамошня такъ влюбилася въ сей спѣвъ, ѿто при помочи учителя п. Стасюка неустанно праючи въ інѣмъ дальше и видко, ѿто вже хороший поступитъ зробила, коли ѿто хоръ нынѣ вже наставъ трудній кусники музичній дуже удачно выконув. Кромѣ хорошого спѣву ввернути на себе еще увагу одинъ молодецъ именемъ В. Крипакевичъ своимъ декламаціямъ. В. К. сынъ тамошнаго селянина, скончавши початковій класъ серединыхъ школъ у Львовѣ, а не маючи достаточного удержанія, мусѣвъ

вернути домбъ на государство. Мимо того не перестать бтъ и духово образоватися. Що вѣломъ пильности пренести себѣ богато вѣдомостей читаніи розличныхъ книжокъ. Всѣи свои плоды духовніи працѣ воїнщи для своихъ громади. Она есть душою читальнѣ. Посѣдае наставчайший дарь вымовы, красный голосъ, дуже быстру память и изъ загѣвѣ вѣй найкрасиши свойства душѣ и тѣла. Она выголосиъть ѿтъ сея вѣчера три декламаціи и прощающее слово на память такъ выражено, такъ чисто и ясно, ѿто такою позаго и зровумѣньемъ рѣчи, ѿто вѣс присутній не могли издинуватися такъ гарному ѿто талантowi.

Въ польскій бѣсѣдѣ висказаю п. Крипакевичъ заслуги и значеніе реформъ цѣсаря Іосифа II, посвятивъ довгій ствіль неволѣ, ѿто вѣдомъ донго народа стояли, али доки часъ и смѣлъ реформаторы-чоловѣкобоцѣ не скликнули тога ярма. Зарвши ѿто величимъ націскомъ підпись К. заслуги наслѣдника Іосифа II, а именно Фердинанда Добротиловаго, кого другій по Іосифу II надѣлить настъ вже полною свободою анаконеца и заслуги теперѣшнаго цѣсаря Ф. Іосифа, підпись кого панованиемъ докончено реформы выполнени селянъ и когою свою щедрою рукю помагає нашему народови, скоро тойже съ икою просльбою до него удастся. Цѣлый сей вечерь вышалъ дуже удачно. Акъ сердецъ радувалося по такої милой и сердчній забавѣ. Чути було, якъ гости въ сусѣдныхъ сель говорили мѣжъ собою: якъ чому то у насъ такъ нема, чому то у насъ не заводить такихъ вѣчербъ! Такъ то такъ любо, такъ весело ажъ душа радувся, чути такій спѣвъ, такій пѣснѣ та складанія, таку сердечну и дружну забаву. Честь и слава вамъ Торчане нехай буде бтъ вѣхъ Русиновъ, ѿто такъ красный примѣръ даєтъ въ розбудженію жити духовного мѣжъ нашими громадами.

Громада Зубкѣвъ надѣлала слѣдуючу телеграму, подписану 22 господарями:

Любезній Родимцѣ!

Дѣшила настъ вѣть, ѿто постановили выторжественно обходить память знесенія неволѣ цѣсесной бл. п. Є. В. цѣсаремъ Іосифомъ II. Честь и слава вамъ дорогї сусѣдѣ, ѿто не щадилисѧ трудовъ, ѿто выдаткѣ, ѿто тѣлько достойно почти таї намъ вѣмъ дорогу памятку. Примѣръ вашъ нехай буде спѣвильникомъ многимъ нашимъ громадамъ, где еще лучѣ науки не забыли, а любови къ Тому, ѿто привернути достоинство людске своимъ народамъ нехай напомнить вѣс рускїй груди и загрѣе сердца до щопливої прадѣ въ вытревалости и присвѣти народнїй. Бл. п. цѣсаръ Іосифъ II освободилъ настъ бтъ наполѣ тѣлеснои, за ѿто ему вдачий будемо, доки ѿто нашихъ грудяхъ сердце бити буде, но на настъ тяжко ѿто однѣ неволя се есть темнота, не воля духовна, бтъ котори настъ не може вже безпосередно другій тѣлько мы самї освободити. Отъ сені темноты аможемо лишии мы самї своимъ силами и неутомимою працею увѣльвитися. Працюможе проте дорогій братя и сестры въ сїї цѣлї післи слівъ ізного монарха и соединенными силами якъ сего вымагає добро загальне а особливо добро нашого руского народа, ѿто мы бтакъ скончавши и запобѣгчи тому, ѿто довжникъ не дозволивши незаконныхъ манипуляцій ѿто засеквестрованими рѣчами на некорыстъ вѣртителя. При ѿтвѣтнѣй дебатъ, кого очевидно мала характеръ стисло ѿригінній, забираю голось таожъ по Ковалевскій. Підъ конецъ засѣданія виѣхъ Шенереръ интерпелацио до президента палати дра Смолки, слѣдуючого содержанія: "Дні 5 марта с. р. була сконфіскована часопись "Stadt und Landboten" выходица въ Штокеранѣ, за дѣлоне перепечатано моя бесѣды, державиша палатѣ послѣть дні 28 лютого с. р. Прокураторъ въ Корнайбургѣ поставилъ внесеніе ѿтвѣтнаго за тиимъ угутики моїхъ бесѣдъ, гдѣ говорилось о тѣмѣ, ѿто власти въ многихъ случаїхъ безпрано обходить съ клясюю робити, а судъ окружній въ Корнайбургѣ мажь тутнѣвроятну безчельностъ, ѿто тое внесеніе затвердилъ. Въ вироку тїї судїї осіжалихъ казали, ѿто въ моїхъ бесѣдѣ старавши подбужувати черезъ клясю, несправдивій даний и перекрученій факты. Такихъ обиць я не позволяю сказати нѣкому, такожъ вѣакому судови въ Австрії. Поступованье таке спротивляється симъ постановъ существующихъ законівъ и длатого и жушу внести интерпелацию до президента палати. Не звертаюши и министра правосудія (дра Пражака), который, якъ автентично, назавши разъ послѣть "переступниками закона", до тиимъ не дать отповѣді на длату интерпелацио". Дръ Смолка въ отповѣдѣ на интерпелацию Шенерера згаливъ пасампереди

противъ дра Смолки, ѿто вѣчера згаливъ пасампереди дра Смолки въ отповѣдѣ на тиимъ. Не звертаюши и министра правосудія (дра Пражака), который, якъ автентично, назавши разъ послѣТЬ "переступниками закона", до тиимъ не дать отповѣді на длату интерпелацио". Дръ Смолка въ отповѣдѣ на тиимъ. Не звертаюши и министра правосудія (дра Пражака), который, якъ автентично, назавши разъ послѣТЬ "переступниками закона", до тиимъ не дать отповѣді на длату интерпелацио". Дръ Смолка въ отповѣдѣ на тиимъ. Не звертаюши и министра правосудія (дра Пражака), который, якъ автентично, назавши разъ послѣТЬ "переступниками закона", до тиимъ не дать отповѣді на длату интерпелацио". Дръ Смолка въ отповѣдѣ на тиимъ. Не звертаюши и министра правосудія (дра Пражака), который, якъ автентично, назавши разъ послѣТЬ "переступниками закона", до тиимъ не дать отповѣді на длату интерпелацио".

II. Кулѣшъ выдає друге выданье свои "Крашанки" съ "Послѣдованиемъ". Сидичи не похитити на свѣтъ, мракомъ закрытому стольци пітийскому, п. Кулѣшъ уважає за отповѣдне удастися на поле лайки и на голосы статочніи

критики ѿ стороны Русиновъ "Дѣла" и "Сѣста" отповѣсти не только искульптурнѣ, але и въ Варварії непримічаніе лайки. Мы, рожуясь, не може посвѣдчувати на поле въ Кулѣшъ. Коли жъ п. Кулѣшъ говоритъ: "здѣсъ, чоловѣкъ, проходити въ бібліотекахъ та въ архівахъ десятки роківъ и напечатавши оберемокъ томбъ жас промовити до добрыхъ людей на великомъ бібліотеки цитатъ и критичніхъ аргументацій. А кто вы такій, ѿто посыаете мене и въ роки сято на діалектичній судъ?" — то мы на отповѣдѣ: 1) Еще Тома а Кемпісъ сказаъ знатній слова: "слухай ѿто говорить, а не говорить". 2) Дуже сумно, коли п. Кулѣшъ думаетъ, ѿто на Великденъ можна говорить добрыхъ людей промови: не выдержуючи въ найблаженіїшемъ критики, та ѿто на Великденъ пристоить статочному чоловѣку синерити цѣлїй себѣ народъ бтъ вѣдомої обетований и критичніхъ аргументацій и замѣтніхъ крашанки посыпти на "христосуванніе" грумпішу ганьбачихъ фразъ въ горизонтальнихъ блахманіяхъ о псевдо-акультурѣ", — похожути хиба на — авортки, а не на крашанку. 3) Поменше, коли не больше сумно, ѿто чоловѣкъ, пересидѣвши десятки лѣтъ въ архівѣ, бібліотекѣ не знаетъ нааконеца, куда повернутися и не то ѿто здѣймася поборювати всю исторіографію голыми фразами, але ѿто въ додатокъ самъ береся до Геростратової роботи надъ тимъ оберемокъ власніхъ томбъ, которые въ нынішній "Історії Воссоединенія Руси", Мелькану Гайдаматчину", "Хуторну посвѣтъ" и "Крашанку", ѿто пѣль найблаженієше рѣшучо дають неправду ѿто величній промови. Бѣльше говорити будобы влишнімъ, бо "політичній мисія" п. Кулѣша, думаемо, вже скончана передъ Русиновъ,

— Пожаръ. Въ Лашкахъ подъ Львовомъ згорѣлъ днія 24-хъ цвѣтня о 2-й годинѣ походуди у пѣсть родиль сельскихъ хаты, шовы и стодолы; одна худоба уратована, котра на той часъ була на поля. Эта хата мѣжъ измѣнѣніемъ и уратованіемъ, а збѣже и сію згорѣло до останку. Шкода выноситъ до 3000 зр. Причина пожару еще неизѣдома. — Въ тѣхъ хатахъ еще неизѣдомо, але видятъ, згорѣло двое дѣтей. Нещасій погорѣльцъ не можетъ найти где переночевать. Першу и головную помѣщь до углашанію пожару подали: о. Скородницкому, приходнику въ Малеховѣ, п. Турскому, инженеру будуючій позѣтову дорогу на поляхъ линійскихъ, п. Бажиковскому, роботникъ на той дорозѣ и п. Злотинцій, головный агентъ той дорози. Они потралили въ первої хатѣ переночевавши лаву огнену посувавшися въ глубь села, дальше прибули въ помѣщь п. Паньковскому, поссоръ въ Малеховѣ, и цій агрономичный закладъ въ Дублинѣ, котрый въ синаву свою и вазы съ бочками приставивъ. Въ имени моихъ нещастныхъ парохій складаю найперше щиро подаку п. Злотинцкому, за зложеній имъ 20 зр. для пороганія бѣдныхъ, оттакъ о. Скородницкому, п. Турскому, п. Паньковскому и закладови дублинскому за ихъ піднѣстъ труды при углашанію огню. Спаси Богъ Вамъ добрій люді!

П. Бажанський, приходникъ мѣстечевый.

— Процесъ обжалованій въ справѣ пожару Ring-theatru разпочався въ понедѣлокъ, 24-хъ цвѣтня и буде тягнутися досить до конца причины множества сідѣній, покинутыхъ до розправы. По скончанію процесу не занехамѣть подати его результатъ.

(Дробій весті) Ціаръ удѣливъ громадѣ Венгерка, пов. ярославскому, 100 зр. запомоги на будову школы. — Минувшои суботы, днія 22-хъ цвѣтня, принадала отомстя робини уродинѣ Фридриха Фрѣбеля (Froebel) творца дитячихъ шкодокъ (т. зв. „Фрѣблівськихъ“); круги учительськіи у Відні обходили ту робиню. — Днія 21-хъ мая буде уроочисто открыта желѣзница с. Готтарда.

— Комитетъ, займаючий збираніемъ и роздѣломъ запомоги для жертвъ катастрофи въ віденському Ring-theatru, оголосивъ спровадованіе зъ дотеперъшної свійственности. Персоналови театральному, по-збанленому хлѣба, выплатитъ 83.841 зр.; особамъ приватнимъ: вынагородженія за школу 4.656 зр., покалѣченіемъ 4641 зр., позбогатимъ по жертвахъ 28.960 зр. запомоги въ 95.791 зр. одноразовихъ отправъ. Эта помѣжъ 309 спащеныхъ осбѣй, котрыхъ тогождѣ сконстатовано, будо 164 католиківъ, 138 жидовъ, 3 евангеліківъ, 2 греч. католиківъ и 2 безконфесійныхъ. Після стану: 1 адвокатъ съ женою, 16 урядниковъ съ 6 женами, 1 докторъ медицины, 3 профессоръ и 5 учительськіи, 11 студентовъ, 40 промисловцівъ, 10 агентовъ, 91 стану купецкого; 9 зенеровъ, 20 осбѣй занятыхъ при театрѣ и т. д. До складокъ причинилися: Відні 725.990 зр., Чехи 46.831, Галичинѣ 5.772, Моравія 24.830, Австрія доляжна 24.318, Залітава 39.956, Німеччина 187.700, Франція 159.496, Англія 21.294, Італія 30.132, Румунія 9.474, Африка 4.471, Америка 14.086, Азія 740 зр. и т. д.

Візита у профессора Гиртла. „Allg. Wiener Medicin Zug.“ розказує о візитѣ студента-медицію віденськихъ у старінського славного анатома Гиртла, живущого въ отставцѣ Нерхольдерфѣ, коло Відні. Гиртель привівъ даже щиро студента, жалувався, що студенты, его найлучший приятель, даже рѣдко до него наїдуются. Коли въ разомъ студенты титулували его „гофратомъ“, то бѣгъ просить ихъ, щобъ називали его „профессоромъ“, бо „гофратомъ“ може бути кто не будь, а „профессоромъ“ не всякий. Гиртель тѣшиться якимо старости найлучшимъ здоровьемъ, бо жіе даже правильно и просто. Живится головною ростинськимъ покармлюмъ и що дні, чи погода чи погода, колька годинъ откладає на проходѣ на свѣжому воздуху. Хотай на очи знемагає а пракцює безъ перерви надъ творомъ „О старо-германській анатомічній термінології“, до котрої то пракцюєму въ всѣхъ сторонахъ, павѣть въ заграницьнихъ бібліотекъ досылають стародавній рукописи.

Весті епархіальний.

Зъ АЕпархії Львовской.

На конкурсъ розписана до ч. 2.874 канцелярія Воля Голіогорска съ прилученіемъ Зашківъ, деканата уївскаго, староства золочівскаго, паданія приватного. Речинець подаванія до 6 лют. червня 1882 р.

Канонічну інституцію получивъ о. Илларій Курбасъ на парохію Нове Село, дек. збарацкого. Душпастирскій посадъ получилъ оо.: 1) Евстахій Цурковскій завѣдательство Губиня, дек. бучацкого; 2) Іоанъ Назаревський завѣдательство Яснова, дек. кособіскаго; 3) Корній Воеувдка завѣдательство Петранка, дек. каміскаго.

Всескій въ душпастирскій посадъ оо.: 1) Іоанъ Федюкъ въ сотрудництво въ Девятирокахъ, дек. бобрецкого; 2) Іоанъ Дымушевскій въ сотрудництво въ Теребовлі, тогоже имени деканата; 3) Андрей Тымісъ въ сотрудництво въ Пробіжній, дек. гусинського; 4) Николай Бѣлецкій въ сотрудництво въ Зарваниці, дек. теребовельскаго; 5) Юстинъ Дворянинъ въ завѣдательство Бурштина, дек. рогатинського; 6) Іоанъ Бандура въ завѣдательство Порши, дек. ширецкого; 7) Володимиръ Глинський въ завѣдательство Старись, дек. городецкого.

Упомянутое оо.: Господь Острожанський скій въ Ісаковії, дек. кособіскаго и Алексій Бубликъ парохъ въ мѣстечку Ширца.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

† о. Алексій Бубликъ, парохъ въ Ширца, членъ ради громадской, предсѣдатель мѣстечко ради школи, делегатъ пошттовий, бувшій комісаръ консерваторіальний, упомянутое днія 24-хъ цвѣтня по короткій слабості въ 61 р. житія. Вічна ему память!

Переписка Редакції и Администрації.

Веч. о. П. Баж-т. Вашои донишои донишо и вѣтли мы вже умѣстити въ сімъ числѣ, бо получили єн надто вже за позно. — Веч. о. Ю. Ч. въ Терн. 19 жовтня 1881 одержали мы єн вѣстъ 1 зр. для „Гал. Сиона“ и маємо поквитованіе бѣлью. Мѣльницкого, що єн ему передали. — Веч. о. Н. П. въ Шиш. 15 січня 1882 добрали мы 1 зр. для „Вартн. постер.“ и маємо поквитованіе, що передали, даліше отѣбачи не можемо, бо і такъ богато труду маємо съ прислугами для чужихъ газетъ. — Пчт. ред. „Пролома“ въ Амстердамъ. Просимо прислати кого по грошій присланій на нашу руки.

П. Бажанський, приходникъ мѣстечевый.

— Процесъ обжалованій въ справѣ пожару Ring-theatru разпочався въ понедѣлокъ, 24-хъ цвѣтня и буде тягнутися досить до конца причины множества сідѣній, покинутыхъ до розправы. По скончанію процесу не занехамѣть подати его результатъ.

(Дробій весті) Ціаръ удѣливъ громадѣ Венгерка, пов. ярославскому, 100 зр. запомоги на будову школы. — Минувшои суботы, днія 22-хъ цвѣтня, принадала отомстя робини уродинѣ Фридриха Фрѣбеля (Froebel) творца дитячихъ шкодокъ (т. зв. „Фрѣблівськихъ“); круги учительськіи у Відні обходили ту робиню. — Днія 21-хъ мая буде уроочисто открыта желѣзница с. Готтарда.

— Комитетъ, займаючий збираніемъ и роздѣломъ запомоги для жертвъ катастрофи въ віденському Ring-theatru, оголосивъ спровадованіе зъ дотеперъшної свійственности. Персоналови театральному, по-збанленому хлѣба, выплатитъ 83.841 зр.; особамъ приватнимъ: вынагородженія за школу 4.656 зр., покалѣченіемъ 4641 зр., позбогатимъ по жертвахъ 28.960 зр. запомоги въ 95.791 зр. одноразовихъ отправъ. Эта помѣжъ 309 спащеныхъ осбѣй, котрыхъ тогождѣ сконстатовано, будо 164 католиківъ, 138 жидовъ, 3 евангеліківъ, 2 греч. католиківъ и 2 безконфесійныхъ. Після стану: 1 адвокатъ съ женою, 16 урядниковъ съ 6 женами, 1 докторъ медицины, 3 профессоръ и 5 учительськіи, 11 студентовъ, 40 промисловцівъ, 10 агентовъ, 91 стану купецкого; 9 зенеровъ, 20 осбѣй занятыхъ при театрѣ и т. д. До складокъ причинилися: Відні 725.990 зр., Чехи 46.831, Галичинѣ 5.772, Моравія 24.830, Австрія доляжна 24.318, Залітава 39.956, Німеччина 187.700, Франція 159.496, Англія 21.294, Італія 30.132, Румунія 9.474, Африка 4.471, Америка 14.086, Азія 740 зр. и т. д.

Візита у профессора Гиртла. „Allg. Wiener Medicin Zug.“ розказує о візитѣ студента-медицію віденськихъ у старінського славного анатома Гиртла, живущого въ отставцѣ Нерхольдерфѣ, коло Відні. Гиртель привівъ даже щиро студента, жалувався, що студенты, его найлучший приятель, даже рѣдко до него наїдуются. Коли въ разомъ студенты титулували его „гофратомъ“, то бѣгъ просить ихъ, щобъ називали его „профессоромъ“, бо „гофратомъ“ може бути кто не будь, а „профессоромъ“ не всякий. Гиртель тѣшиться якимо старости найлучшимъ здоровьемъ, бо жіе даже правильно и просто. Живится головною ростинськимъ покармлюмъ и що дні, чи погода чи погода, колька годинъ откладає на проходѣ на свѣжому воздуху. Хотай на очи знемагає а пракцює безъ перерви надъ творомъ „О старо-германській анатомічній термінології“, до котрої то пракцюєму въ всѣхъ сторонахъ, павѣть въ заграницьнихъ бібліотекъ досылають стародавній рукописи.

шальне слово; Веч. о. Іосифъ Лопатинському, Ілларію Раїтаровскому, Степану Городецкому, Адольфу Василевскому и ЧЧ. ци, підтримаючи рукою духовної семінарії за благословеніемъ и богохристину участю въ похороній образѣ. Таланто-широ діяну Внов. и драме Леонардо Пантако-ви, ректоромъ університетскому, Іл. и. I. Ко-стецкому, професоромъ гімназіальному, міністру сродникамъ, другамъ, зображеніємъ численно для будьдами послѣднімъ поспілу Пекінському. За Ваші труди, щиро участю и оказаніе спбочуття прошу приняти моє щирое сердечне „Спаси Богъ“!

Львівъ днія 13 (25) цвѣтня 1882.

Іоанн Самозир
гр. к. докторъ.

Огъ Турні.

Що дальше дѣлать? — Рада позѣтова турчанска, вибрали еще року 1874, уряду до теніръ безперерывно — а властиво майже больша половина зъ тихъ радинъ вже на тимбъсѣтѣ — бо номерія. Осталось толькожо въ тѣ ту мають автономично трудитися за вѣху. Новонизбрану раду позѣтову 1877 ініциюшено до урадованія. Съ новонизбранимъ радою въ 1880 діяло до днесъ для то само с. с. она недопущена еще до урадованія. Щобы тому конецъ положити, упоминалася вибрали рада 1877 у дотичныхъ властей о єїні права по безпослѣднію. Новонизбранимъ радою 1880, а властиво члены выбрали зъ групи меншихъ пособностей, упоминалися о єїні право дотеперъ такъ: 1) роблено представленіе о тѣй неправильності до Видѣлу красного разѣ; 2) до ц. к. Намѣтництва два разы; 3) до Его Ево. гр. Потоцкого два разы; 4) до ц. к. министерства внутрішніхъ справъ разѣ; 5) до Его Ево. гр. Таффого писемно разѣ; 6) телеграфично разѣ; 7) писано петицію въ тѣмъ дѣлѣ до сїмъ країнами: 8) до думы державної; 9) представле-

ної въ турчанску.

Курсъ збожжа

зъ днія 21-хъ цвѣтня 1882.

Цѣна за 100 кильограммъ.

	гр	кр.	гр	кр.
Пшениця червона	9	—	10	60
біла	9	—	10	40
жовта	—	—	—	—
остання	—	—	—	—
Жито	6	—	6	60
Ячмінь	—	450	—	625
Гречка	—	—	—	—
Овесъ	5	—	6	—
Горохъ до варки	—	—	—	—
Вика	—	—	—	—
Конорудза стара	—	—	—	—
нова	—	—	—	—
Ріпакъ зимовий	—	—	—	—
літній	—	—	—	—
Ржіж (Линика)	—	—	—	—
Настьне ліпце	—	—	—	—
Конюшина (породина)	—	—	—	—
Кінніць	—	—	—	—
Ананж	—	—	—	—
плоский	—	—	—	—

ТОРГОВЛЯ

МИХ. ДЫМЕТА

во Львовѣ,

подає до вѣдомості, що вже по-
лучила на складъ образки для
дѣтей ст. рускими підписаніми по
1 зр. 50 кр. и 2 зр. 50 кр. за
сто штуць.